

Pytania i Odpowiedzi III

Czy Jezus miał dom? Czy Bóg mówi nam, byśmy nie żyli zbyt dostatnio?

Pismo Święte wskazuje, że Pan Jezus miał dom, w którym przebywał. Nie jest natomiast napisane, czy ten dom był jego własnością.

A gdy Jezus się odwrócił i ujrzał, że idą za nim, rzekł do nich: Czego szukacie? A oni odpowiedzieli mu: Rabbi! (to znaczy: Nauczycielu) gdzie mieszkasz? Rzekł im: Pójdźcie a zobaczycie! Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i pozostali u niego w tym dniu; a było to około dziesiątej godziny – Jan 1:38-39.

I opuściwszy Nazaret, przyszedł i zamieszkał w Kafarnaum – Mat. 4:13.

I znowu, po kilku dniach, przyszedł do Kafarnaum i usłyszano, że jest w domu – Mar. 2:1.

Celem życia Pana Jezusa na ziemi było złożenie swojego ciała na okup za Adama, a nie gromadzenie ziemskich majątkości, więc raczej dom, o którym jest napisane w powyższych wersetych, był przez niego wynajmowany lub korzystał z czyjejs gościny. I rzekł mu Jezus:

Lisy mają jamy i ptaki niebieskie gniazda, ale Syn Człowieczy nie ma, gdzie by głowę skłonił – Mat. 8:20.

Ale on, odszedłszy, zaczął rozgłaszać i rozstawić tę rzecz, tak iż Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, ale przebywał na ustroniu, na miejscach pustych. I schodzili się do niego zewsząd – Mar. 1:45.

Wersety te wskazują, nie na brak miejsca zamieszkania, lecz że nasz Pan nie miał miejsca spokoju, od-

poczynku.

Jaka mogłaby być lekcja dla nas?

Czy już czas dla was na to, abyście mieszkali w domach wykładanych tafelkami, podczas gdy dom Pana leży w gruzach? Otóż teraz tak mówi Pan Zastępów: Zważcie, jak się wam powodzi! – Agg. 1:4.

Każdego dnia musimy zdawać sobie sprawę z tego, że to co posiadamy, dom, pieniądze, auto itd., nie jest nasze, lecz Pańskie. Z Jego błogosławieństwa to otrzymaliśmy, więc dzielimy się tym z potrzebującymi, szukamy ich wokół siebie, bo to i tak nie jest nasze, a na pewno w przyszłości będziemy rozliczeni z tego, jak tym szafowaliśmy. Wiedzmy, że choćbyśmy kubkiem zimnej wody w imieniu Pana podzielili się z potrzebującym, czyn ten zostanie przyjęty tak, jakbyśmy zrobili to samemu Panu. Nie gromadzmy sobie skarbów na ziemi, bo rodząc się, nic na ten świat nie wnieśliśmy, ani umierając nic z niego nie wyniesiemy. Natomiast wykorzystując dobra materialne czynmy sobie, zjednujmy sobie ludzi jako *przyjaciół, abyśmy otrzymali od Pana nagrodę wiecznego przybytku.

Rozdawaj swój chleb w obfitości, a po wielu dniach odnajdziesz go – Kazn. 11:1.

A władny jest Bóg udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, mogli hojnie łożyć na wszelką dobrą sprawę – 2 Kor. 9:8.

*Można spojrzeć na przyjaciół z innej strony. Lekcja z tego podobieństwa jest taka, iż mamy tak szafować swoimi dobrami, by Pan Bóg i Pan Jezus stali się naszymi przyjaciółmi i przyjęli nas do swych przybytków- Jana 15:15.

Redakcja